

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *István Károly*

Cím: *A Szent Gellért-hegy*

Forrás: *Budapesti Hírlap*

Bp

(Hely)

1926. 5. 23.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

712.21

Hely

Gellért-hegy

Idő

"1926"

Szám

A Szent Gellért-hegy.

István Károly.

Fejlett országok kulturvárosai manapság már mindenképpen érvényesítik természeti alkotásait. Mindent elkövetnek, hogy velök magukat diszítsék és szépségüket maguk és mások is élvezhessék!

Emellett nem egyszer tudományosan is érdekes, mindenesetre azonban művészi kivitelű parkokat és ligeteket telepítenek; ily módon is barátságosabbá, sőt bensőségesebbé, látványosabbá és előkelőbbé, az idegeneknek is emlékezetessé lesznek! Mert az idegen is szereti az efféle: Érdekli, ha tanulságosak; szereti, ha szemének kedvesek és ha kellemessé teszik a pihenésre, az utazás kapcsán szórakozásra szánt napjait!

Egy város idegenforgalmának fejlődése az utasok kényelmének minden kielégítésén felül nemcsak műalkotásokat, muzeumokat és színházakat, koncerttermeteket és hasonló egyebeket követel meg. Természeti alkotásokat és olyan természeti díszeket is megkíván, amelyek a helyben lakóknak is kedvesek, de amelyek az idegenek figyelmét és érdeklődését is lekötő képesek. Amelyek gyönyörködtetőt, kellemesen szórakoztatót s nem egy változatban emlékeztetést is nyújtanak a messziről jött idegen szemének.

Budapest fölöttébb bájos fekvése, a halászbástyáról és általában a budai hegyekről nyíló remek szép kilátások, ezenfelül a Duna és gyönyörűsége szigete adják meg a természet nyújtotta legfőbb látványosságot és érdekességet.

A Szent Gellért-hegy, a város szívében fekvő ez az elsőrendű természeti al-

kotás, mindezeig alig, mondhatnók egyáltalán nem érvényesült! Ez a megszürkült és kopasszá lett tanuja ezeréves történelmünknek eddig elhagyatva állott!

Balkánian sivár és szálnalmas a képe a Gellért-szálló felől; komor és rideg a pesti Dunaparttól nézve! A messzebről szemlélő benyomásai szerint különben élettelen, szürke ábrázatának ráncáiban, az évszázadok során meggyült törmeléken és a kisebb lankásokon tengődő gyeptölg, meg itt-ott egy-két bokor jelzik, hogy van még rajta a természetnek valamelyes boldogulása; van rajta még élet! Pedig sokat tudna mesélni a most szinte ridegen mogorva, sokezeréves jó öreg! Csak abból az utóbbi, neki rövidebb idő-

ből is, amióta a magyarság ütött tanyát a Dunamedencében!

Tanuja volt a honfoglalásnak. Látta szent Gellért borzalmas mártíromságát. Oduiba és sziklái közé talán a tatárdulás elől is menekültek és rejtőztek! Látta a Duna jegén a Mátyás királyt választó sereget. Átélték a török jármot...

De minek is folytassuk! Hosszu lenne annak az egész sora! Mert átélte az egész magyar történelmet. Kévs örömeivel, temérdek szomorúságával!

Látott sokat! Lesújtót és örvendest! Látványost és izgatót! Látta, mikor Széchenyi a zajló Dunán ezer veszély között Buda irányában vezetett. És látta a hidépítésénél, láncszakadásakor, amint a Dunába zuhant a legnagyobb magyar! Átélt a szabadságharcot; át az elnyomást, — majd pedig látta a királyával kibékült

nemzetet. És tűrnie kellett megadással ezután még, hogy ormának vársáncából ágyuk csövei merednek a középületekre! Látta a főváros tüneményes fejlődését. Majd látta a világháborúba vonuló kedves fiukat! A nyomorultán, megbénítva visszatértet! Látta az őszirózsás forradalmat. Az azóta átélt borzalmakat.

Látta a bevonuló nemzeti hadsereget...

Most pedig nézi, már évek óta elhagyatva, mogorván nézi, hogy mint senyved a kegyetlenül megcsönkített ország szíve, fővárosa, a Trianonnal reánk zúdított állapotában...

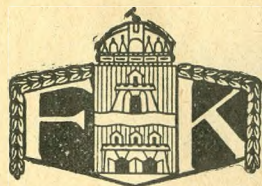
.... És ez a hatalmas természeti alkotás itt a főváros közepén mintha most ujabban kedvesebb lenne nekünk! Küzdelmes ezerévének és a jobb időknek ez a jó öreg tanuja, mintha most egyszeribe szívünkhöz nőtt volna!

Ugy érezzük, mintha sivár jelenünkben jobban esnék látnunk. Ugy érezzük itt a nép-forgatagban, mintha végtelen nyugalommal enyhülést hozna lelkünkre. Mintha leolvashatnók róla, hogy amint az idők viharja nem diadalmaskodott évezerekes sziklafalain, azonképpen a gonoszság is megtörik majd a magyar nép szent ügyén és igazán!

Mert mi, akik a legutóbbi időkig szinte könnyelmű gondatlansággal elhanyagoltuk ezt a jó öreg Gellért-hegyet, most, hogy hegyvidékünk majdnem egészen elveszett,

szinte egyszerre felkaroljuk, ragaszkodunk hozzá! Becézzük, mint ahogy tönkrement, koldussá lett ember ragaszkodik szebb emlékü multja roncsaihoz, maradványaihoz! Nemrég még a rendőrség tartott razziát oduiban, sziklái és bokrai között, hogy összefogja a nagvváros ott rejtőző salakját.

mda 1922

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző :

Cím :

Forrás :

(Hely)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

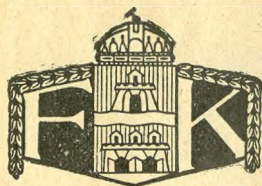
Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziyomda 1927 — 1695

nem is ilyen merev, de sokkal bomlóbb sziklás oldalakat rendszerint éppen beerdősítéssel, fák ültetésével kötnek meg (tíz.) és óvnak meg a további omlás ellen. Erre nemcsak a svájci, vagy akár az osztrák Alpok, de a Kárpátok is szolgálhatnak magyar kezeztől eredő legszebb példákkal.

A Gellért-hegy köztulajdonban levő és még parlagon heverő részének *parkszerű megművelése és arboretumként is alkalmasan exotikumokkal, külföldi különleges fafajokkal parkszerűen való beültetése* fölültébb értékesé tenné az erre a célra fekvésénél fogva is annyira alkalmas hegyet. Nemcsak a szórakozni, de a tanulni vágyókat is vonzaná ilyen kialakításában. Kiegészítené a készülő növénykertet és olyan fajtáknak nyújtana tenyésztő helyet, amelyekre a Nádorkert kevésbé alkalmas. Illelnek különben az ilyen betelepítés a komoly időkhöz is, amelyekben élünk és ahhoz az előkelő helyhez is, amelyet a szent Gellért-hegy elfoglal,

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző :

Cím :

Forrás :

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

(Hely)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesiővárosi házinyomda 1927 — 1695

nem is ilyen merev, de sokkal bomlóbb sziklás oldalakat rendszerint éppen beerdősítéssel, fák ültetésével kötnek megüz.)

és óvnak meg a további omlás ellen. Erre nemcsak a svájci, vagy akár az osztrák Alpok, de a Kárpátok is szolgálhatnak magyar kezeiktől eredő legszebb példákkal.

A Gellért-hegy köztulajdonban levő és még parlagon heverő részének *parkszerű megművelése és arboretumként is alkalmazsan exotikumokkal, külföldi különleges fajokkal parkszerűen való beültetése* fölöttébb értékesse tenné az erre a célra fekvésénél fogva is annyira alkalmas hegyet. Nemcsak a szórakozni, de a tanulni vágyókat is vonzaná ilyen kialakításában. Kiegészítené a készülő növénykertet és olyan fajtáknak nyújtana tenyésző helyet, amelyekre a Nádorkert kevésbé alkalmas. Illelék különben az ilyen betelepítés a komoly időkhöz is, amelyekben élünk és ahhoz az előkelő helyhez is, amelyet a szent Gellért-hegy elfoglal,